

Scrisoare la început de primăvară

Anascriepoezie

Pe strada felinarelor târziu,
În care lumea gâlgâie-n neştire,
În mintea mea începi să reînvii
Când visul meu se stinge în trezire.

Pe strada felinarelor de foc,
Când oamenii se rup în două rânduri,
Şi-n golul ei, să trec nu mai e loc
De-atâtea lupte şi atâtea gânduri.

Pe-aleea despărţirilor de gard,
Când te-nfiori la minime dezastre
Şi ploile din noi , pe stradă cad,
Cu picăturile poveştii noastre.

Pe strada arborilor umezi, grei
Şi plini pân la refuz de insomnie,
Îmi odihnesc în ochi câmpii cu miei
Şi te petrec în paşnică-agonie.

Pavajul despărţirilor de tot
Acoperă-un ecou în mintea frântă,
Şi-a mă întoarce singură, nu pot
Precum o oaste tristă şi înfrântă.

Te tot petrec în lumi de cercuri mii
Cu amintirea cailor în floare.
Te tot aştept şi te prefaci că vii
Şi nu-mi răspunzi la nicio întrebare.

Atunci mă duc în resemnarea scurtă
A amintirii smocului de sine
Pe care mi-l adun într-o secundă
Şi pe mormânt ţi-l las, e pentru tine